

Republika Slovenija

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Številka: 018-15/2021-22

S K L E P

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 31. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Sama Červeka, kot predsednika senata, ter Tadeje Pušnar in mag. Gregorja Šebenika kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Gradnja objektov drugega tira železniške proge – odsek 1: Divača – Črni Kal*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki sta ga skupaj vložili družba YDA İnşaat Sanayi ve Ticaret, A.Ş., Bayraktar Mah. Vedat Dalokay Cad., No: 112 G.O.P Cankaya, Ankara, Turčija, in družba Unitek İnşaat Sanayi ve Ticaret, A.Ş., Bayraktar Mah. Vedat Dalokay Cad. Bagdat Caddesi No: 138/12, Istanbul, Turčija, ki ju obe po pooblastilu zastopa Odvetniška pisarna Jereb, d.o.o., Nazorjeva 3, Kranj (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika 2TDK, d.o.o., Železna cesta 18, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 18. 2. 2021

o d l o č i l a :

1. Zahtevak za revizijo se zavrže.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.
3. Zahteva skupine kandidatov Kolektor CPG, d.o.o., Slovenija, Yapi Merkezi İnşaat ve Sanayi, A.Ş., Turčija, in □zaltin İnşaat Ticaret Ve Sanayi, A.Ş., Turčija, za povrnitev stroškov se zavrne.

O b r a z l o ž i t e v :

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po omejenem postopku, je bilo objavljeno na Portalu javnih naročil dne 15. 11. 2019, pod št. objave JN008005/2019, in v Uradnem listu EU dne 18. 11. 2019, pod št. objave 2019/S 222-545551.

Naročnik je dne 8. 5. 2020 sprejel in na Portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o priznanju sposobnosti*« (v nadaljevanju: prva odločitev o priznanju sposobnosti), s katerim je priznal sposobnost za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila desetim kandidatom (oz. skupinam kandidatov), med drugim tudi vlagatelju, medtem ko petim kandidatom (oz. skupinam kandidatov) sposobnosti za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila ni priznal.

Zoper navedeno odločitev naročnika je družba Kolektor CPG, d.o.o., Slovenija, vložila zahtevak za revizijo, kateremu je Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-84/2020-51 z dne 1. 9. 2020, delno ugodila in (med drugim) razveljavila odločitev naročnika, da vlagatelju prizna sposobnost za sodelovanje v drugi fazi javnega naročila.

Naročnik je dne 14. 10. 2020 sprejel in na Portalu javnih naročil objavil (nov) dokument »*Odločitev o priznanju sposobnosti*« (v nadaljevanju: druga odločitev o priznanju sposobnosti), s katerim je štirim kandidatom oz. skupinam kandidatov priznal sposobnost za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila, medtem ko enajstim kandidatom oz. skupinam kandidatov – med drugim vlagatelju – sposobnosti za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila naročnik ni priznal. V zvezi z vlagateljevo prijavo je naročnik najprej citiral del odločitve Državne revizijske komisije, št. 018-84/2020-51, nato pa navedel, da, ker iz vlagateljeve prijave ni mogoče razbrati podatka, kolikšen delež javnega naročila bo oddan v podizvajanje, in ker bi dopolnjevanje prijave v tem delu preseglo okvirje petega odstavka 89. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), se vlagatelju na podlagi izpostavljenega sklepa Državne revizijske komisije ne prizna sposobnosti za sodelovanje v drugi fazi postopka oddaje javnega naročila.

Vlagatelj je zoper naročnikovo odločitev, da mu sposobnosti ne prizna, vložil zahtevek za revizijo z dne 23. 10. 2020 (v nadaljevanju: prvi zahtevek za revizijo), katerega je Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-182/2020-36 z dne 14. 12. 2020, zavrnila kot neutemeljenega.

Naročnik je dne 28. 12. 2020 sprejel in na Portalu javnih naročil objavil (nov) dokument »*Odločitev o priznanju sposobnosti*« (v nadaljevanju tudi: tretja odločitev o priznanju sposobnosti), s katerim je trem kandidatom oz. skupinam kandidatov priznal sposobnost za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila, medtem ko dvanajstim kandidatom oz. skupinam kandidatov – med drugim vlagatelju – sposobnosti za sodelovanje v drugi fazi oddaje javnega naročila ni priznal. V zvezi z vlagateljevo prijavo je naročnik najprej citiral del odločitve Državne revizijske komisije, št. 018-84/2020-51, nato pa navedel, da, ker iz vlagateljeve prijave ni mogoče razbrati podatka, kolikšen delež javnega naročila bo oddan v podizvajanje, in ker bi dopolnjevanje prijave v tem delu preseglo okvirje petega odstavka 89. člena ZJN-3, se vlagatelju na podlagi izpostavljenega sklepa Državne revizijske komisije ne prizna sposobnosti za sodelovanje v drugi fazi postopka oddaje javnega naročila. Naročnik je še navedel, da je zakonitost odločitve naročnika glede sposobnosti vlagatelja potrdila tudi Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-182/2020-36 z dne 14. 12. 2020.

Vlagatelj je z vlogo z dne 8. 1. 2021 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, (1) da se razveljavi naročnikova (tretja) odločitev o priznanju sposobnosti v 10. točki, v kateri naročnik vlagatelju sposobnosti ni priznal, (2) da se mu prizna sposobnost za sodelovanje, in (3) da se mu povrnejo stroški pravnega varstva. Vlagatelj nasprotuje naročnikovemu stališču, da so v njegovi prijavi nasprotujoči si podatki glede deleža javnega naročila, ki bo oddan v podizvajanje, in da tega podatka ni mogoče objektivno preveriti. Vlagatelj pojasnjuje, da je predložil tri ESPD obrazce (dva za vsakega partnerja in enega za podizvajalca), pri čemer je podizvajalec izpolnil ESPD obrazec v Delu IV, točka C, tako, da je navedel 7% javnega naročila, ki ga sprejema v podizvajanje, vsak od kandidatov pa je v tej rubriki navedel 7%, ki se oddaja v podizvajanje. Niti v samem obrazcu niti v navodilih glede izpolnjevanja ESPD obrazca ni jasno naveden način izpolnitve tega dela obrazca ESPD, če je zaradi sodelovanja več gospodarskih subjektov predloženih več ESPD obrazcev. Tako ni navedeno, ali posamezni kandidat navede le delež, ki ga posamezni kandidat oddaja v podizvajanje, ali celotni delež javnega naročila, ki se oddaja v podizvajanje. Besedno zvezo »*odstotek javnega naročila*«, ki je navedena v ESPD obrazcu, je skladno z gramatikalno razlago mogoče razumeti le kot odstotek od *celotnega* javnega naročila, kar pomeni, da se mora številka v odstotku, navedena v ESPD obrazcu podizvajalca, ujemati s številko v odstotku, ki jo v ESPD

obrazcu določi kandidat. Kandidati in podizvajalec morajo torej zapisati delež celotnega javnega naročila, ki je, ne glede na porazdelitev dela med kandidati, vedno enak. V obravnavani zadevi je delež celotnega javnega naročila, ki se oddaja v podizvajanje 7%, oba kandidata in podizvajalec so tako v ESPD obrazcu pravilno navedli, da se v podizvajanje oddaja 7% delež celotnega javnega naročila. Naročnik ni pojasnil, zakaj bi bilo potrebno deleža, ki sta ju navedla kandidata, sešteti. Takšna razlaga nima podlage v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila in je absurdna, saj bi potemtakem lahko ponudnika oddala 200% javnega naročila, kar po naravi stvari ni mogoče. Do zatrjevanje dvoumnosti v vlagateljevi prijavi je prišlo šele na podlagi zahtevka za revizijo družbe Kolektor CPG, d.o.o., Slovenija, ki je bil vložen s ciljem izključitve konkurentov iz predmetnega postopka. Takšno prizadevanje (ki je neutemeljeno in neargumentirano) ne sme biti deležno pravega varstva, saj je v nasprotju s cilji prava EU, da se vzpostavi čim večja konkurenca. Izpodbijana odločitev je v nasprotju z načelom sorazmernosti, saj je imel naročnik na razpolago milejše ukrepe za doseg cilja, ki bi ga moral zasledovati (tj. odprava nejasnosti), in sicer odpravo nejasnosti z uporabo v pravu uveljavljenih metod razlage ter poziv na pojasnilo glede domnevne nejasnosti, odločil pa se je za skrajno sredstvo – nepriznanje sposobnosti. Če je naročnik soočen z domnevno nejasnostjo mora uporabiti v pravu uveljavljene metode razlage in si na njihovi podlagi prizadevati za odpravo te domnevne nejasnosti. Izpodbijana odločitev je nezakonita, ker si niti ne prizadeva za razlago (pač pa kvečjemu za ne-razlago), posledično pa je tudi neobrazložena. Izključitev vlagatelja zgolj iz razloga domnevne nejasnosti in zgolj z namenom, da se zmanjša število ponudnikov in konkurentov, ni in ne more biti legitimen cilj. Z vidika razlage prava bi morali biti tuji ponudniki, skladno s stališčem sodišča EU v zadevi C-27/15, obravnavani z dodatno previdnostjo. Povprečno skrben tuj ponudnik ni mogel računati z možnostjo, da bi lahko bil izključen zaradi domnevno dvoumne in nejasne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in posledično nejasne navedbe v ponudbi. Vlagatelj nadalje navaja, da je tudi logična razlaga navedbe v ESPD obrazcu v njegovo korist. Logično je, da pri vpisu deleža posamezni kandidat upošteva le delež javnega naročila, s katerim sam razpolaga. Če oba kandidata prevzemata približno 50%, in če vsak navede 7% od svojega deleža, to za posameznega kandidata pomeni 3,5% celotnega javnega naročila oz. 7% za oba kandidata skupaj. Tudi če bila vlagateljeva ponudba dvoumna, bi ga naročnik moral pozvati na pojasnilo, v utemeljitev slednjega pa se vlagatelj sklicuje na sodbo Sodišča EU T-195/08. Vlagatelj skladno z zakonom velja za šibkejšo stranko, zato bi moral naročnik v primeru dvoma v skladu z načelom pravičnosti ravnati v njegovo korist. Vlagatelj še navaja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila navedel, da je delež javnega naročila, ki se oddaja v podizvajanje, zgolj okvirni in informativni narave, kar pomeni, da se lahko še vedno spreminja. Delež, ki se oddaja v podizvajanje, ni bistven oz. sploh ni del presoje sposobnosti kandidata za drugi krog postopka, zato je nepriznanje sposobnosti na tej podlagi nezakonito, posledično pa je lahko ogrožena pridobitev sredstev naročnika iz Kohezijskega sklada EU.

Skupina kandidatov Kolektor CPG, d.o.o., Slovenija, Yapi Merkezi İnşaat ve Sanayi, A.Ş., Turčija, in Özaltın İnşaat Ticaret Ve Sanayi, A.Ş., Turčija (v nadaljevanju: kandidat Kolektor/Yapi Merkezi/Özaltın), v vlogi z dne 13. 1. 2021, vloženi po vodilnem partnerju Kolektor CPG, d.o.o., Slovenija, ki ga v tem postopku pravnega varstva zastopa Odvetniška pisarna Mužina, Žvipelj in partnerji, d.o.o., Ljubljana, predlaga zavrženje zahtevka za revizijo in povrnitev stroškov pravnega varstva.

Naročnik je s sklepom z dne 23. 1. 2021 zavrnil zahtevke za revizijo ter obe zahtevi za povrnitev stroškov pravnega varstva. Naročnik uvodoma opozarja na obstoj omejitev iz 16. člena ZPVPJN, v nadaljevanju pa vlagateljeve navedbe označuje za neutemeljene.

Naročnik je Državni revizijski komisiji z vlogo z dne 28. 1. 2021 odstopil dokumentacijo v postopku oddaje predmetnega javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Državna revizijska komisija opredelitve vlagatelja do navedb naročnika do sprejema te odločitve ni prejela.

Po proučitvi odstopljene dokumentacije, ki se nanaša na postopek oddaje javnega naročila in postopek pravnega varstva, je Državna revizijska komisija iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju, skladno z 31. členom ZPVPJN odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

Pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo Državna revizijska komisija skladno z 31. členom ZPVPJN opravi predhodni preizkus zahtevka za revizijo ter po uradni dolžnosti preveri, ali so izpolnjeni procesni pogoji za njegovo obravnavo, in sicer, ali je bil vložen pravočasno in pri naročniku, ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN, ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN, ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je revizijski zahtevek dopusten. Če Državna revizijska komisija ugotovi, da obstojijo omejitve iz 16. člena ZPVPJN zahtevek za revizijo s sklepom (če tega ni storil že naročnik) zavrže (tretji odstavek 31. člena ZPVPJN).

Eden izmed procesnih pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, da je ponudnik v postopku javnega naročanja upravičen do pravnega varstva, je torej tudi neobstoj omejitev iz 16. člena ZPVPJN. Skladno z drugim odstavkom 16. člena ZPVPJN se v predrevizijskem in revizijskem postopku ne presojuje dejanja, ki se nanašajo na isti ali ponovljeni postopek oddaje javnega naročila in o katerih sta naročnik ali Državna revizijska komisija že pravnomočno odločila.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da naročnik predmetno javno naročilo oddaja po omejenem postopku, ki je dvofazni postopek. V prvi fazi gospodarski subjekti na podlagi objavljenega povabila k sodelovanju oddajo prijavo za sodelovanje, v drugi fazi pa gospodarski subjekti, ki jih na podlagi ocene v prijavi predloženih informacij k temu povabi naročnik, oddajo ponudbe (gl. 41. člen ZJN-3). V predmetnem postopku oddaje javnega naročila je naročnik do roka za oddajo prijav (tj. dne 17. 1. 2020) prejel 15 prijav.

Izpodbijana odločitev o priznanju sposobnosti je že tretja odločitev, s katero naročnik v predmetnem postopku oddaje javnega naročila odloča o priznanju sposobnosti sodelujočim kandidatom. Naročnik je najprej sprejel prvo odločitev o priznanju sposobnosti, s katero je vlagatelju priznal sposobnost. Ta odločitev je bila na podlagi zahtevka za revizijo družbe Kolektor CPG, d.o.o., Slovenija s sklepom Državne revizijske komisije, št. 018-84/2020-51 z dne 1. 9. 2020, razveljavljena. Naročnik je nato sprejel drugo odločitev o priznanju sposobnosti, s katero vlagatelju sposobnosti ni priznal. Zoper to naročnikovo odločitev je vlagatelj vložil zahtevek za revizijo, ki ga je Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-182/2020-36, zavrnila. Naročnik je po prejemu odločitve Državne revizijske komisije, št. 018-182/2020-30 z dne 7. 12. 2020, s katero je Državna revizijska komisija ugodila zahtevku za revizijo subjekta Strabag in razveljavila drugo odločitev o priznanju sposobnosti v delu, ki se nanaša na priznanje sposobnosti skupini kandidatov Gorenjska gradbena družba, d.d., Slovenija, Metrostav, a.s., Češka, in CGP, d.d., Slovenija, sprejel novo, tretjo odločitev o priznanju sposobnosti. Čeprav je bila druga odločitev o priznanju sposobnosti razveljavljena zgolj v delu, ki se nanaša na priznanje sposobnosti navedeni skupini kandidatov – posledično

pa je imel naročnik možnost, da ponovno odloči zgolj o statusu te skupine kandidatov – je naročnik s tretjo odločitvijo o priznanju sposobnosti ponovno odločal o statusu vseh sodelujočih kandidatov, torej tudi o vlagateljevem statusu. Naročnik z izpodbijano tretjo odločitvijo o priznanju sposobnosti vlagatelju sposobnosti za sodelovanje ponovno (tako kot z drugo odločitvijo o priznanju sposobnosti) ni priznal.

Naročnik je v drugi odločitvi o priznanju sposobnosti kot razlog za nepriznanje sposobnosti vlagatelju navedel, da iz vlagateljeve prijave ni mogoče razbrati podatka o deležu javnega naročila, oddanega v podizvajanje, in da bi dopolnjevanje prijave v tem delu preseglo okvirje petega odstavka 89. člena ZJN-3. Tudi v tretji odločitvi o priznanju sposobnosti je naročnik kot razlog za nepriznanje sposobnosti vlagatelju navedel, da iz vlagateljeve prijave ni mogoče razbrati podatka o deležu javnega naročila, oddanega v podizvajanje, in da bi dopolnjevanje prijave v tem delu preseglo okvirje petega odstavka 89. člena ZJN-3. Na podlagi primerjave druge in tretje odločitve o priznanju sposobnosti gre tako ugotoviti, da naročnik vlagatelju s tretjo odločitvijo o priznanju sposobnosti vlagatelju sposobnosti ni priznal iz identičnega razloga, kot mu je ni priznal z drugo odločitvijo priznanju sposobnosti. Edina razlika med obrazložitvijo druge in tretje odločitve o priznanju sposobnosti v delu, ki se nanaša na vlagateljevo prijavo oz. njegov status, je, da je naročnik v obrazložitvi tretje odločitve o priznanju sposobnosti še dodal, da je *»zakonitost odločitve naročnika glede sposobnosti kandidata (...) s sklepom št. 018-182/2020-36 z dne 14. 12. 2020 potrдила tudi DKOM«*.

Glede na navedeno gre tako ugotoviti, da je naročnik tako v drugi kot v tretji odločitvi o priznanju sposobnosti kot (izključni) razlog za nepriznanje sposobnosti vlagatelju navedel, da iz vlagateljeve prijave ni mogoče razbrati podatka o deležu javnega naročila, oddanega v podizvajanje, in da bi bil poziv na odpravo te pomanjkljivosti v nasprotju z določbami ZJN-3.

Vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo naročniku očita kršitev, ker mu iz navedenega razloga s tretjo odločitvijo o priznanju sposobnosti ni priznal sposobnosti. Ravnanje naročnika pri pregledu prijave vlagatelja oz. ravnanje naročnika, ko vlagatelju iz navedenega razloga ni priznal sposobnosti, je bilo enkrat že predmet postopka pravnega varstva pred Državno revizijsko komisijo. Vlagatelj je namreč zoper drugo odločitev o priznanju sposobnosti, s katero naročnik vlagatelju ni priznal sposobnosti iz razloga, ker iz vlagateljeve prijave ni mogoče razbrati podatka o deležu javnega naročila, oddanega v podizvajanje, že vložil (prvi) zahtevek za revizijo, v katerem je naročniku očital kršitve, ker mu iz tega razloga sposobnosti za sodelovanje ni priznal. Državna revizijska komisija je o prvem zahtevku za revizijo odločila s sklepom, št. 018-182/2020-36, v katerem je med drugim zapisala, da *»vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo ni uspel izkazati naročnikovih kršitev pri zaključku, da iz vlagateljeve prijave ni jasno razvidno, kolikšen delež javnega naročila bo oddan v podizvajanje. Prav tako vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo ni izkazal naročnikovih kršitev, ker vlagatelja ni pozval na odpravo ugotovljene pomanjkljivosti«*. Državna revizijska komisija je tako ob upoštevanju vlagateljeve takratne trditvene podlage in na podlagi izvedenega dokaznega postopka s sklepom, št. 018-182/2020-36, zavrnila vlagateljev prvi zahtevek za revizijo kot neutemeljen.

Upošteva se, da je naročnik že v drugi odločitvi o priznanju sposobnosti kot razlog za nepriznanje sposobnosti vlagatelju navedel, da iz vlagateljeve prijave ni mogoče razbrati podatka o deležu javnega naročila, oddanega v podizvajanje, in da bi bil poziv na odpravo te pomanjkljivosti v nasprotju z določbami ZJN-3, in upošteva se, da je Državna revizijska komisija že v okviru sklepa, št. 018-182/2020-36, odločala o naročnikovem ravnanju, ko vlagatelju iz navedenega razloga ni priznal sposobnosti (in pri tem ni ugotovila naročnikovih

kršitev), Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj z vložitvijo predmetnega zahtevka za revizijo zahteva ponovno presojo o isti stvari oz. o ravnanju naročnika (tj. je nepriznanje sposobnosti iz navedenega razloga), ki se nanaša na isti postopek oddaje javnega naročila (tj. postopek o oddaji javnega naročila, objavljen na Portalu javnih naročil pod št. objave JN008005/2019) in o katerem je Državna revizijska komisija že (pravnomočno) odločila (tj. s sklepom št. 018-182/2020-36). Vlagatelju je bila v okviru vložitve prvega zahtevka za revizijo dana možnost, da uveljavlja pravno varstvo zoper ravnanje naročnika, ko mu iz razloga pomanjkljivosti vlagateljeve prijave v delu, ki se nanaša na delež javnega naročila, oddanega v podizvajanje, sposobnosti ni priznal, zaradi česar to isto naročnikovo ravnanje, upošteva drugi odstavek 16. člena ZPVPJN, ne more biti predmet ponovne presoje Državne revizijske komisije.

Ne le, da vlagatelj z vložitvijo predmetnega zahtevka za revizijo ponovno zahteva presojo o isti stvari oz. presojo naročnikovega ravnanja, ko mu iz navedenega razloga ni priznal sposobnosti, primerjava obeh zahtevkov za revizijo tudi pokaže, da vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo utemeljuje naročnikove kršitve z identičnimi revizijskimi navedbami, kot je naročnikove kršitve utemeljeval v prvem zahtevku za revizijo. Vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo ne navaja nobenih novih dejstev in ne predlaga nobenih novih dokazov, pač pa navaja ista dejstva in predlaga iste dokaze, kot jih je navedel in predlagal v prvem zahtevku za revizijo. Vlagatelj je v obeh zahtevkih za revizijo zatrjeval, da v njegovi prijavi, upošteva gramatikalno in logično razlago dela obrazca ESPD, ki se nanaša na predstavitev deleža javnega naročila, oddanega v podizvajanje, ni pomanjkljivosti, da je bila dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila glede izpolnjevanja ESPD obrazca nejasna, da bi naročnik moral poseči po milejših ukrepih, kot je nepriznanje sposobnosti, in vlagatelja pozvati na odpravo (po vlagateljevemu mnenju, domnevne) nepravilnosti oz. nejasnosti, da podatek o deležu javnega naročila, ki bo oddan v podizvajanje, ni fiksni in se lahko spremeni in da takšen nebistven podatek ne more biti ključen za presojo sposobnosti kandidatov. Prav tako je vlagatelj v obeh zahtevkih za revizijo zatrjeval, da nepriznanje sposobnosti vlagatelju zgolj z namenom, da se zmanjša število konkurentov, ni legitimen cilj in je v nasprotju s pravom EU.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da se razlogi, s katerimi vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo zatrjuje nezakonnost naročnikovega ravnanja, vsebinsko ne razlikujejo od razlogov, s katerimi je vlagatelj zatrjeval nezakonnost naročnikovega ravnanja v prvem zahtevku za revizijo, o katerem pa je Državna revizijska komisija že odločila s sklepom, št. 018-182/2020-36.

Upošteva predstavljena dejstva in ugotovitve Državna revizijska komisija zaključuje, da je Državna revizijska komisija s sklepom, št. 018-182/2020-36, že odločila o zakonitosti naročnikovega ravnanja pri pregledu vlagateljeve prijave v delu, ki se nanaša na delež javnega naročila, oddanega v podizvajanje. Ker vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo zatrjuje nezakonnost naročnikovega ravnanja pri pregledu njegove prijave v delu, ki se nanaša na delež javnega naročila, oddanega v podizvajanje, torej nezakonnost naročnikovega ravnanja, ki je bilo predmet odločitve, št. 018-182/2020-36, pri čemer je predmetni zahtevek za revizijo vsebinsko enak prejšnjemu zahtevku za revizijo in ne vsebuje novih razlogov, ki niso bili obravnavani v okviru odločitve Državne revizijske komisije, št. 018-182/2020-36, gre ugotoviti, da v obravnavanem primeru obstoji omejitev iz drugega odstavka 16. člena ZPVPJN za vsebinsko presojo revizijskih navedb oz. da niso izpolnjeni vsi procesni pogoji za vsebinsko obravnavo zahtevka za revizijo. Državna revizijska komisija je zato na podlagi

tretjega odstavka 31. člena ZPVPJN (v povezavi z drugim odstavkom 16. člena ZPVPJN) zahtevke za revizijo zavrgla.

Ker je že zaradi ugotovljenega obstoja omejitev iz drugega odstavka 16. člena ZPVPJN potrebno zahtevke za revizijo zavreči, Državna revizijska komisija ni preizkušala (ne)obstoja vlagateljeve aktivne legitimacije, katero vlagatelju v vlogi z dne 13. 1. 2021 odreka kandidat Kolektor/Yapi Merkezi/Özaltin.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj uveljavlja tudi povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, zato je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, zavrnila vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva, je v vlogi, s katero so je opredelil do navedb vlagatelja, zahteval tudi kandidat Kolektor/Yapi Merkezi/Özaltin. Tudi če bi ob smiselni uporabi 70. člena ZPVPJN ali določb Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP), v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN, obstaja pravna podlaga za povrnitev stroškov subjektu, kot je zadevni kandidat, ki ni izbrani ponudniki, pač pa kandidati s priznano sposobnostjo (prim. odločitve Državne revizijske komisije, št. 018-33/2013, 018-119/2019, 018-182/2019), bi povrnitev stroškov morala temeljiti na ugotavljanju potrebnosti stroškov (osmi odstavek 70. člena ZPVPJN in prvi odstavek 155. člena ZPP). V takem primeru bi bilo treba ugotoviti, da priglašeni stroški niso bili potrebni, saj prispevek kandidata Kolektor/Yapi Merkezi/Özaltin, k rešitvi zadeve ni bil bistven in ni pripomogel ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

V Ljubljani, 18. 2. 2021

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti (po e-Reviziji):

- naročnik,
- vlagatelj,
- kandidati s priznano sposobnostjo,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.